

ภาคผนวก 6

คาร์ล-โจเซฟ คูเซล เขียนเกี่ยวกับ พระคริสต์กับอาดัม

ส่วนที่คัดลอกต่อไปนี้มาจากหน้า 251-252 ในหนังสือของคาร์ล-โจเซฟ คูเซล ที่ชื่อ *เกิดก่อนกาลเวลาหรือ? ข้อโต้แย้งเรื่องต้นกำเนิดของพระคริสต์*¹ (Crossroad, NY, 1992 แปลมาจากภาษาเยอรมัน) หนังสือเล่มนี้รวมหลายหัวข้อที่เกี่ยวข้องกันคือ พระคริสต์กับอาดัม; พระคริสต์ทรงเป็น “ภาพลักษณ์ของพระเจ้า”; และการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ คุณค่าหนังสือของคูเซล เห็นได้ชัดจากความเป็นผู้เชี่ยวชาญสูงและข้อเท็จจริงที่ว่า คำนำของหนังสือเขียนโดยฮานส์ คูง²

[เริ่มส่วนที่คัดลอก]

ตั้งแต่ในยุค 1960 และ 1970 มาแล้วที่บรรดานักตีความซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ได้ให้ความสนใจกับทางเลือกพื้นฐานมากกว่าตัวอย่างของการตีความที่ใช้ภาษาเยอรมัน ที่ในดับทั้นพระคริสต์ไม่ได้รับการเชิดชูว่าเป็นผู้ดำรงอยู่ก่อนในสวรรค์ แต่เชิดชูในแบบที่ถูกต้องของชาวยิวว่าเป็นมนุษย์ที่คล้ายกันมากกับอาดัม³ มุมมองเช่นนั้นไม่สามารถเป็นเท็จได้เลย เพราะในพระคัมภีร์ตอนอื่นๆ ในจดหมายของเปาโล ก็ยังเปรียบเทียบพระคริสต์กับอาดัม (โรม 5:12-21; 1 โครินธ์ 15:21, 45-47) อันที่จริงเราสามารถถามได้ว่า ไม่ใช่อาดัมมนุษย์ต้นแบบคนแรกหรือที่ตรึงถูกพระเยซูแทนที่และเหนือกว่าที่เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบที่สุด? ถ้าอย่างนั้นเราควรพิจารณาปฐมกาล 1-3 ในการทรงสร้างและการไม่เชื่อฟังของมนุษย์คนแรกว่าเป็นปมหลังของประวัติศาสตร์ดั้งเดิม

¹ Karl-Josef Kuschel's *Born Before All Time? The Dispute Over Christ's Origin*

² Hans Küng

³ มุมมองนี้แสดงให้เห็นโดย เจ ฮาร์วี, ‘การมองเพลงสรรเสริญพระคริสต์แบบใหม่ในฟิลิปปี 2.6-11’, *วารสารอธิบายพระคัมภีร์* 76, 1964/65, 337-9; ซี เอช ทัลเบิร์ต, ‘ปัญหาเกี่ยวกับการดำรงอยู่ก่อนในฟิลิปปี 2.6-11’, *วารสารวรรณกรรมพระคัมภีร์* 86, 1967, 141-53; เจ เอ็ม เพอร์เนส, ‘เบื้องหลังเพลงสรรเสริญในฟิลิปปี’, *วารสารอธิบายพระคัมภีร์* 79, 1967/68, 178-82; ดันน์, *ศาสนศาสตร์เกี่ยวกับพระคริสต์ในกระบวนการพัฒนา* 114-21; อาร์ บราวน์, *ชุมชนของสาวกอันเป็นที่รัก ชีวิต, ความรักและความเกลียดชังของแต่ละคริสตจักรในยุคพระคัมภีร์ใหม่*, นิวยอร์ก 1979, 45f ในหมู่นักตีความชาวเยอรมันก็คือ เอช ดับบลิว บาร์ช, *ความจริงที่เป็นรูปธรรมและการหลอกลวงของความคิด การตรวจสอบเพลงสรรเสริญพระคริสต์ก่อนเปาโล และการอธิบายว่าเป็นตำนานแบบนอสติคของเขา*, แฟรงเฟิร์ต อัม ไมน์ 1974 (*Die konkrete Wahrheit und die Lüge der Spekulation. Untersuchung über den vor-paulinischen Christushymnus und seine gnostische Mythisierung*, Frankfurt am Main 1974) เมื่อเร็วๆ นี้ ในศาสนศาสตร์ของอเมริกันคาทอลิก, ที เอ็น ฮาร์ท, *การรู้จักและติดตามพระเยซู*, นิวยอร์ก 1984, 93-100; แอล สวิตเลอร์, *เยซูชา แบบอย่างสำหรับคนสมัยใหม่*, แคนซัสซิตี 1988, 23-6

ในทางภาษาแล้ว สิ่งนี้ดูเหมือนจะได้รับการสนับสนุนด้วยข้อเท็จจริงเพียงว่า เราสามารถระบุ ‘ภาพลักษณ์ของพระเจ้า’ (*morphē theou*)⁴ ได้อย่างแท้จริงด้วย *doxa* (พระสิริ) หรือ *eikon* (รูปเหมือน) ของพระเจ้า⁵ ดังนั้นจึงตรงตามคำและดีกว่า ‘เขาเป็นเหมือนพระเจ้า’ เช่นเดียวกับคำภาษากรีกว่า *homoïoma* (‘และในความเหมือนมนุษย์’) ของข้อ 7⁶ ซึ่งยิ่งกว่านั้นมีการแปลเป็นบางครั้งว่า ‘ในสภาพเหมือนมนุษย์’⁷ ดังนั้นบรรทัดแรกของเพลงสรรเสริญจะพูดถึงพระคริสต์ผู้ซึ่งได้ถูกสร้างขึ้น ‘ตามรูปเหมือน’ ของพระเจ้าเหมือนอาดัม และได้มีส่วนร่วมใน ‘พระสิริ’ ของพระเจ้าเหมือนอาดัมก่อนการไม่เชื่อฟังของเขา คำตรงข้ามกับ ‘ภาพลักษณ์ของพระเจ้า’ จะยืนยันเพิ่มเติมถึงที่มานี้ เห็นได้ชัดว่า ‘ภาพลักษณ์ของทาส’ เป็นการพูดถึงชะตากรรมของอาดัมหลังจากการไม่เชื่อฟัง คู่ที่สองที่ตรงกันข้ามกันในตอนต้นของตัวบทจะชี้ไปในทิศทางเดียวกันที่ ‘ความเหมือนพระเจ้า’ อาจพูดถึงการถูกล่อลวงของอาดัม (เขาต้องการจะเป็นเหมือนพระเจ้า, ปฐมกาล 3:5) และ ‘ความเหมือนมนุษย์ทั้งหลาย’ ที่กลายเป็นสภาวะของอาดัมหลังจากเชื่อฟังบาป

สำนวน ‘เป็นเหมือนพระเจ้า’ (คำกรีกคือ *isa theou*) ก็เช่นกันที่ไม่อาจแปลง่าย ๆ ด้วยคำเช่น ‘เท่าเทียมกับพระเจ้า’ หรือ ‘เป็นเหมือนพระเจ้า’ ที่มักจะเกิดขึ้น ซึ่งนั่นจะต้องใช้รูปของ *isos theos* สิ่งที่เราพบในข้อความก็คือกริยาวิเศษณ์ *isa* ที่แค่หมายถึง ‘ดังพระเจ้า’, ‘เหมือนพระเจ้า’ ดังนั้นจึงไม่มีคำกล่าวใดๆ เกี่ยวกับพระคริสต์ที่เท่าเทียมกับพระเจ้า และสิ่งนี้พูดด้านการตีความในแง่ของการดำรงอยู่ก่อน ดังนั้นทั้งมูลเหตุในด้านประวัติศาสตร์ดั้งเดิมและด้านภาษาตามนักตีความคาทอลิก และเจอโรม เมอร์ฟี-โอคอนเนอร์นักบวชโดมินิกันในเยรูซาเล็มแล้ว “ไม่มีเหตุผลพอในการตีความสำนวนเพลงสรรเสริญในแง่ของการเป็นของพระคริสต์”⁸

ดังนั้นตัวบทนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งของศาสนศาสตร์เกี่ยวกับองค์พระคริสต์ที่เกี่ยวข้องกับอาดัม ซึ่งลักษณะเดียวกันนี้มีปรากฏในบริบทอื่นในพระคัมภีร์ใหม่ มันจะเป็นตัวอย่างเพิ่มเติมของศาสนศาสตร์เกี่ยวกับองค์พระคริสต์สองชั้นตอนที่แพร่หลายของชุมชนคริสเตียนชาวยิวยุคแรกสุด (ชีวิต-ความตาย/การเป็นขึ้นจากตาย-การเชิดชูพระเยซูคริสต์) ซึ่งเราได้วิเคราะห์แล้ว และดังนั้นจะไม่อยู่ในบริบทของประเพณีโบราณ แต่ในบริบทของประเพณีในพระคัมภีร์เดิม ดังนั้นตรงนี้จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับบุคคลที่ดำรงอยู่ก่อนในสวรรค์ แต่ตรงกันข้าม พระคริสต์ทรงเป็นบุคคลที่แตกต่างอย่างมากกับอาดัม พูดให้เจาะจงก็คือ ไม่ใช่อาดัมหรือที่ที่ต้องการจะเป็นเหมือนพระเจ้ายิ่งขึ้น และดังนั้นจึงเชื่อฟังความหยิ่งยะโสและความบาปครั้งแรก? ไม่ใช่อาดัมหรือที่เมื่อถูกลงโทษจึงต้องมีชีวิตอย่างทาส? และไม่ใช่พระคริสต์ของเพลงสรรเสริญนี้หรือที่ตรงกันข้ามกัน? พระองค์ไม่ได้ทิ้งการเป็นรูปเหมือนของพระเจ้าโดยสมัคร

⁴ “form of God”, ฉบับ ESV แปลว่า “อยู่ในภาพลักษณ์ของพระเจ้า”, ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยแปลว่า “ผู้ทรงสภาพ (เป็นเหมือน)พระเจ้า” (ผู้แปล)

⁵ เปรียบเทียบ เอฟ ดับบลิว เอลเทสเตอร์, *ไอคอนในพระคัมภีร์ใหม่*, เบอร์ลิน 1958, ผู้ยกตัวอย่างเปรียบเทียบ 2 โครินธ์ 4:4 (133) เปรียบเทียบในทำนองเดียวกัน เจ เบห์ม, ‘*morphe*’, *TDNT IV*, แกรนด์ แรปปิดส์ 1967, 742-52, โดยเฉพาะ 751: ‘*morphe theou* ซึ่งพระคริสต์ผู้ดำรงอยู่ก่อนนั้น เป็นเพียงพระสิริของพระเจ้า: การดำรงอยู่ในภาพลักษณ์ของพระเจ้าจากเปาโลนั้นสอดคล้องกับยอห์น 17:5’

⁶ ฉบับ ESV แปลว่า “ทรงถือกำเนิดเหมือนมนุษย์ทั้งหลาย” ฉบับ NJB แปลว่า “ทรงเป็นเหมือนมนุษย์ทุกอย่าง” (ผู้แปล)

⁷ ดังนั้น เช่น, *พระคัมภีร์ใหม่*, แปลโดย ยู วิลเคนส์ ฮัมบูร์ก, โคโลญ และซูริค 1970, 1971

⁸ เมอร์ฟี-โอคอนเนอร์ โอฟี, ‘มนุษย์วิทยาเกี่ยวกับพระคริสต์ ในฟิลิปปี 2.6-11’, *วิเคราะห์พระคัมภีร์* 93, 1976, 25-50: 39

พระทัยหรือ? พระองค์ไม่ได้รับเอาภาพลักษณ์ของทาส ที่ไม่ใช่เป็นการลงโทษ แต่โดยสมัครพระทัยและเชื่อฟัง ดังนั้นพระองค์จึงทรงได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้าผู้ศักดิ์ศรีในสวรรค์หรือ? นั่นจึงเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามใหม่ ความตรงกันข้ามกันอย่างมากในเพลงสรรเสริญนี้ โดยอาดัมเป็นผู้ที่บังอาจ-พระคริสต์เองเป็นผู้ที่ถ่อมพระทัย อาดัมเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงทำให้ถ่อมใจ-พระคริสต์เป็นผู้ที่ถ่อมพระทัยต่อพระเจ้าโดยสมัครพระทัย อาดัมเป็นผู้ที่ไม่เชื่อฟัง-พระคริสต์เป็นผู้ที่เชื่อฟังอย่างสมบูรณ์ อาดัมเป็นผู้ที่ถูกสาปแช่งในที่สุด-พระคริสต์เป็นผู้ที่ได้รับการเชิดชูในที่สุด อาดัมผู้ต้องการเป็นเหมือนพระเจ้าและสุดท้ายก็กลายเป็นผงคลีดิน พระคริสต์ผู้ที่อยู่ในผงคลีดินและเสด็จไปที่กางเขนจริง ๆ และสุดท้ายพระองค์ก็ทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าของจักรวาล?

ดังนั้นในเพลงสรรเสริญนี้ ดูเหมือนพระคริสต์จะเป็นอาดัมคนใหม่ที่เอาชนะอาดัมคนเก่าได้ในที่สุด ไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์กับแบบแผนของศาสนศาสตร์เกี่ยวกับองค์พระคริสต์สามขั้นตอน คือการดำรงอยู่ก่อน ความอภัยสวดสู การดำรงอยู่หลัง แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ผู้เขียนก็เชิดชูชีวิตมนุษย์บนโลกของพระคริสต์ว่า เป็นชีวิตที่สมัครพระทัยยอมถ่อมพระองค์ลงต่ำ เป็นการเชื่อฟังซึ่งครอบคลุมไปถึงการมีชีวิตของทาสและความตายที่น่าอับอาย ในการทำเช่นนั้น เขาทำให้สองสิ่งชัดเจน นั่นเป็นเพราะ โดยการถ่อมพระองค์ลงต่ำเท่านั้น พระเยซูจึงสามารถมาเป็นผู้ทรงฤทธิ์ได้ และในทางกลับกัน ผู้ทรงฤทธิ์ก็แสดงลักษณะของคนถ่อมใจเสมอ แท้จริงแล้วเป็นทาสที่ถูกตรึงตายบนกางเขน

เจอโรม เมอร์ฟี-โอคอนเนอร์⁹ สามารถให้ข้อสรุปพื้นฐานดังนี้:

‘ข้อ 1: ในฐานะผู้ชอบธรรมเป็นเลิศ พระคริสต์จึงทรงเป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบ (eikon) ของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นอย่างที่พระเจ้าได้ทรงตั้งพระทัยอย่างเต็มเปี่ยมให้มนุษย์เป็น สภาวะที่ปราศจากบาปของพระองค์ ทำให้พระองค์มีสิทธิ์ที่จะถูกปฏิบัติราวกับว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า นั่นก็คือเพลนไปกับความไม่เสื่อมสลายซึ่งอาดัมได้ถูกสร้างขึ้น อย่างไรก็ตาม สิทธินี้พระองค์ไม่ได้ใช้เพื่อประโยชน์ของพระองค์เอง แต่พระองค์ยอมให้กับผลที่ตามมาของรูปแบบในการมีชีวิตอยู่ ที่ไม่ใช่ของพระองค์ โดยการยอมรับสภาพของทาสที่เกี่ยวข้องกับความทุกข์ทรมานและความตาย

ข้อ 2: แม้ในธรรมชาติมนุษย์ของพระองค์ พระคริสต์ก็เหมือนกันกับมนุษย์คนอื่น ๆ ที่จริงพระองค์ทรงแตกต่างจากพวกเขา เพราะพระองค์ไม่จำเป็นต้องคืนดีกับพระเจ้า ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ในการเชื่อฟังและยอมรับความตาย

ข้อ 3: ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงเชิดชูพระองค์เหนือผู้เที่ยงธรรมทั้งหมดที่จะได้รับราชอาณาจักรตามพระสัญญา และถ่ายโอนสิทธิครอบครองและสิทธิอำนาจที่เป็นของพระเจ้าเพียงผู้เดียวมาจนบัดนี้มาให้พระองค์ พระองค์ทรงเป็น Kyrios (องค์ผู้เป็นเจ้า) ที่ทุกเสียงที่เปล่งจะต้องยอมรับและทุกเข่าจะต้องคุกกราบ

⁹ Jerome Murphy-O'Connor

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นที่เข้าใจว่า เพลงสรรเสริญดั้งเดิมนั้น แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะอธิบายความพิเศษที่ไม่เหมือนใครของพระคริสต์ที่ถือว่าเป็นมนุษย์อย่างแน่แท้ นี่คือสิ่งที่เราคาดหวังในตอนเริ่มต้นของศาสนศาสตร์คริสเตียน¹⁰

[ข้อความอ้างอิงท้ายเล่มในหนังสือของคุณเซล ได้แปลไว้ตามลำดับในเชิงอรรถ 3, 5, 7, 8, 10]

¹⁰ ในที่เดียวกัน, 49f. เทียบกับข้อสรุปของเมอร์ฟี-โอคอนเนอร์: จี ไฮเวิร์ด, 'ฟิลิปปีและพระคริสต์ผู้เป็นมนุษย์', CBQ 40, 1978, 356-76; ไอ เอช มาร์แชล, 'ศาสนศาสตร์เกี่ยวกับพระคริสต์ในการจุติลงมาเกิด ในพระคัมภีร์ใหม่', ในพระคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้า การศึกษาศาสนศาสตร์เกี่ยวกับพระคริสต์ที่เสนอโดย ดี กัทธรี, ผู้รวบรวม เอช เอช เราเต็น, เลสเตอร์ 1982, 1-16; แอล ดี เฮอร์ส, 'ย้อนสู่การดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ในฟิลิปปี 2.5-11', NTS 32, 1986, 449-57; ซี เอ วานาเมกเกอร์, ฟิลิปปี 2.6-11: พระบุตรของพระเจ้าหรือว่าศาสนศาสตร์เกี่ยวกับองค์พระคริสต์ที่เกี่ยวข้องกับอาดัม?', NTS 33, 1987, 179-93